

ta on. Mölder annab kohtule teada; siis lastakse tedda warssi kinniwõtta, sest et ta möldre warras on; ja kohhus nõuab, kus temma teised seltsimehked on. Esiotsa ütleb temma: Ei ta tea kedagi. Siis pannaakse tedda wangihonesse ja mõnne päwa pärast lutsub tedda kohhus, et ta peab teisi rõõwleid ülestunniutama; temma ütleb wimaks: Muud ma küll ei tea kui ühte ainukest: se on se kangur; ja kohhus mõistab, et nemmad peawad mõllemad ülespodud sama. Kui nüüd se surmamiise pääw kätte tulli, siis läks se kangro naene Wüsti rohhoaeda ja langes Wüsti proua ette põlweli mahha, pallus ja laebas, et temma mees saab ilmasüta surmatud, ja proua pallus Wüsti, et ta omma ilmasüta meest ei lasseks surmata. Wüsti läks kohhe senna surmamiise patka ja kela ärra, et kangur ei pea sama surmatud. Siis ütles Jaan: Nüüd ussun minna, et üks Jummal taewas on, kes õigeid ei lasse hukka sada, ja tunnistas siis keif omma rõõwlite seltsi ülesse, pallus ennesele übbe näddola aega, ennast pattust pöörida; siis said naad keif ärrahuklatud.

